

Acta de l'assemblea del dia 14 de novembre de 2014

Comença l'Assemblea a les 19:05 hores, a la sala de plens de l'Ajuntament de Falset. La mesa la formen Roger Tarradas, coordinador, Josep Maria Fort i Eduard Selma, qui actua com a secretari accidental, per impossibilitat d'assistència del Secretari, Josep Maria Abella. A més hi assisteixen Núria Bonfill, Mònica Rull, Anton Vidal i Josep Munté, tots membres del secretariat. S'excusa també Jordi Sedó.

En total hi ha 20 membres de ple dret i cinc col·laboradors i simpatitzants.

Roger Tarradas dóna lectura a aquest ordre del dia, que és aprovat pels assistents:

1. Què hem après de la campanya Ara és l'hora i dels resultats del 9N
2. Cal que mantinguem la proposta de candidatura unitària, tal com indica el nostre full de ruta, com l'única opció a la qual l'Assemblea pugui donar suport?
3. Si aquesta candidatura no fos possible, hauria de donar suport l'ANC a aquelles candidatures que portin en el seu programa el compromís de declarar la independència, d'acord amb la proposta del Consell Assessor per la Transició Nacional?
4. Quin grau d'implicació ha de tenir l'ANC en el procés electoral?
5. Quin ha de ser el treball unitari de les nostres Assemblees (territorials, sectorials i exteriors) a partir d'ara?

Per tal d'agilitar la discussió, els presents acorden unificar els punts 2 i 3 en un de sol.

Roger Tarradas enceta la discussió del primer punt valorant com a bons els resultats de la votació, tant per la participació superior als 2,3 milions de votants, com pel fet que també hi van participar els partidaris del no. Això, en suma, és bo per la democràcia. Ara caldria treballar per decantar una bona part d'indecisos cap al sí, atès que no es preveu cap sortida plausible de la *tercera via*, considerant la posició dels partits ara majoritaris.

Mònica Rull manifesta que el treball fet fins ara dins de la campanya «Ara és l'Hora» ha permès crear o augmentar un entramat de persones afins dins de la comarca. Observa que el percentatge de vots amb l'opció sí-no és més baix del que es podia preveure; això és positiu i vol dir que s'ha treballat bé.

Núria Bonfill fa veure les diferències entre els resultats de la nostra comarca, on la gent es coneix, i els de les poblacions grans, on caldria incidir més. Mònica Rull observa que, en general, el grup de persones menors de 25 o 30 anys ha votat menys del que s'esperava. Manuel Mateo afirma que els resultats ajuden a reforçar l'autoestima dels catalans; ara fa tres anys molta gent no s'hauria cregut que avui estaríem on estem. Cal continuar insistint en punts que preocupen a la gent: pensions, economia, ocupació, etcètera, atès que no hi ha cap proposta interessant de part de l'unionisme; incidir amb missatges breus i clars en aquest sentit. Roger Tarradas opina que l'ANC hauria d'insistir al Govern per difondre aquests missatges pels mitjans públics.

Josep Maria Fort opina que el 9N va significar una sorpresa en positiu, ateses les condicions en que es va haver de fer. La manca de participació del jovent és un reflex que el moviment de l'ANC és, sobretot de persones de 40 anys o més, que han vist el canvi polític dels darrers anys. Hi ha una massa de gent oscil·lant, però durant el procés no ha minvat, ans al contrari. Cal no perdre partidaris en els mesos que queden per culminar-lo.

Marc Ripoll remarca que no es pot equiparar la jornada del 9N a un referèndum; el seu valor més gran és la desobediència: principalment es parlava de «si» es podria votar. Josep Munté diu que al Masroig el percentatge de partidaris del Sí ha augmentat, posant de relleu la transversalitat i la militància del moviment local; en tot cas caldria mobilitzar més persones.

Helena Vernet opina que el conjunt de votants no són necessàriament militants, el conjunt és molt variat i reflexa la pluralitat de la societat. Jordi Castelló posa de manifest que a la mesa que ell presidia, un 3% de votants no van poder fer-ho per inconvenients de documentació (DNI, domicili...), altrament la participació encara hagués estat més alta. Anton Vidal remarca que en els pocs dies de campanya realment no hi ha hagut debat, els únics missatges clars han estat els d'ANC i Òmnium.

Mònica Rull comenta que les persones grans no estan al corrent de les TIC i es perden part dels missatges. Marc Ripoll ha observat que, en el recompte, la majoria de paperetes eren les prèviament marcades (distribuïdes per ANCi Òmnium, entre altres) i no les que s'havien d'omplir al local de votació.

Els assistents, després d'aquest debat acorden que hi ha hagut com a punts forts la bona organització de la campanya, i especialment l'entesa amb el Casal Independentista del Priorat (Casal Carraslet) amb qui s'han organitzat activitats conjuntes. Com a punts febles, el no haver pogut interessar alguns nínxols de població, com els joves (de 16 a 30 anys) i la necessitat d'informar millor del lloc de votació, paperetes, etcètera, tenint en compte que una part de la població no té accés a Internet. Acord per majoria absoluta.

Quant al segon tercer punts, Roger Tarradas fa unes reflexions sobre les diferents posicions dels partits pro consulta, que difícilment poden conduir a una llista unitària. Ha fet uns càlculs amb els resultats de les darreres votacions al Parlament i resulta que si CiU i ERC haguessin anat junts, s'haurien obtingut dos parlamentaris més, i quatre si s'hagués afegit la CUP. El que no es pot assegurar, en qualsevol cas, és si es podria mantenir el mateix nombre de vots. Frederic Cortés confirma que en les votacions amb la Llei d'Hondt, la divisió sempre queda penalitzada.

Manuel Mateo, entre altres, posa en dubte que el nombre total de vots es mantingués. Marc Ripoll opina que no cal tancar cap porta. Frederic Cortés creu que, tot i que la llista única possiblement és la millor opció, si no pot ser, també caldria donar-li suport. Diversos assistents opinen que fer una llista única, en qualsevol cas resultarà difícil. Josep Maria Fort diu que la millor eficàcia de la llista única pot ser un plantejament equivocat. En tot cas, l'ANC hauria de promoure un acord electoral amb punts clars, com els de l'annex del CATN. Si és unitària, millor, però no és cap condició.

Com a resum del debat, s'acorda: Al punt dos, una candidatura unitària a les properes eleccions —dins del primer trimestre de 2015, com a màxim— es veu com la millor opció per la majoria d'assistents. Però no cal que es mantingui la condició de llista unitària com l'única opció a la qual l'Assemblea pugui donar suport. Aquest darrer acord es pren per unanimitat.

Al punt tres, l'ANC hauria de donar suport només a les candidatures que portin en el seu programa el compromís de declarar la independència, d'acord amb la proposta del Consell Assessor per la Transició Nacional, en cas se no assolir-se l'acord per la candidatura unitària. Acord per unanimitat dels presents.

Dins del punt 4, els assistents opinen que l'ANC hauria d'implicar donant suport explícit extern només a les candidatures que incloguin clarament l'opció de la independència dins del seu programa electoral. Els membres de l'ANC no s'haurien d'implicar com a tals en cap candidatura de partit. El paper de l'ANC hauria de limitar-se a donar suport, mantenir la neutralitat entre partits independentistes —fins i tot en el cas que es presentés una coalició que no integrés tots els partits pro independència— i seguir informant a la població de la necessitat de la secessió. Aquest acord també es pren per unanimitat.

Quant al punt cinquè els assistents opinen que cal continuar el treball informatiu, especialment als sectors de població on encara no hem arribat, procurant també posar de manifest dels perills de continuar l'*statu quo* —atès que cal esperar una ofensiva de les forces unionistes— incidint, sempre que sigui possible, en missatges en positiu, i procurant concretar-los en exemples propers a les persones, en el mateix estil de «País que vull». Acord que subscriu la totalitat dels presents. Alguns assistents opinen que en les presentacions públiques dels candidats, cal que aquests especifiquin al màxim tant les propostes de partit com les seves pròpies opcions personals i expectatives.

Tal com està previst, es demana que es traslladin aquests acords al Coordinador de la Regió IV per tal que se li pugui donar curs fins al secretariat Nacional.

Havent acomplert l'anàlisi prevista per aquesta assemblea, s'aixeca la sessió a les 20:55 hores.

El secretari accidental aixecarà acta incloent un full separat amb els acords presos.

El Secretari accidental,
Eduard Selma Bargalló

V. i P. El Coordinador,
Roger Tarradas Mancheño

Assemblea ANC-Priorat del 14/11/2014**Acords:**

1: Els assistents, després d'aquest debat acorden que hi ha hagut com a punts forts la bona organització de la campanya, i especialment l'entesa amb el Casal Independentista del Priorat (Casal Carrasclet) amb qui s'han organitzat activitats conjuntes. Com a punts febles, el no haver pogut interessar alguns nínxols de població, com els joves (de 16 a 30 anys) i la necessitat d'informar millor del lloc de votació, paperetes, etcètera, tenint en compte que una part de la població no té accés a Internet. Acord per majoria absoluta.

2: No. Una candidatura unitària a les properes eleccions —dins del primer trimestre de 2015, com a màxim— es veu com la millor opció per la majoria d'assistents. Però no cal que es mantingui la condició de llista unitària com l'única opció a la qual l'Assemblea pugui donar suport. Aquest acord es pren per unanimitat.

3: Sí. L'ANC hauria de donar suport només a les candidatures que portin en el seu programa el compromís de declarar la independència, d'acord amb la proposta del Consell Assessor per la Transició Nacional, en cas se no assolir-se l'acord per la candidatura unitària. Acord per unanimitat dels presents.

4: L'ANC hauria d'implicar donant suport explícit extern només a les candidatures que incloguin clarament l'opció de la independència dins del seu programa electoral. Els membres de l'ANC no s'haurien d'implicar com a tals en cap candidatura de partit. El paper de l'ANC hauria de limitar-se a donar suport, mantenir la neutralitat entre partits independentistes —fins i tot en el cas que es presentés una coalició que no integrés tots els partits pro independència— i seguir informant a la població de la necessitat de la secessió. Aquest acord també es pren per unanimitat.

5: Cal continuar el treball informatiu, especialment als sectors de població on encara no hem arribat, procurant també posar de manifest els perills de continuar l'*statu quo* —atès que cal esperar una ofensiva de les forces unionistes— incidint, sempre que sigui possible, en missatges en positiu, i procurant concretar-los en exemples propers a les persones, en el mateix estil de «País que vull». Acord que subscriu la totalitat dels presents.

Alguns assistents opinen que en les presentacions públiques dels candidats, cal que aquests especifiquin al màxim tant les propostes de partit com les seves pròpies opcions personals i expectatives.

El Secretari accidental,
Eduard Selma Bargalló

V. i P. El Coordinador,
Roger Tarradas Mancheño